

Веровање у Исуса; Зашто сам муслиман а не хришћанин

[Српски – Serbian – صربي]

Извор: minber.ba

Ревизија и обрада:
Фејзо Радончић
Љубица Јовановић

2014 - 1436

IslamHouse.com

﴿ الإيمان بعيسى ؛ لماذا أنا المسلم ولست

﴿النصراني﴾

« باللغة الصربية »

minber.ba

مراجعة: فيزو رادونشيش

مراجعة: ليوبيتسا يوفانوفيتس

2014 - 1436

IslamHouse.com

Веровање у Исуса; Зашто сам муслиман а не хришћанин

Нема сумње да су разлози због којих сам муслиман, а не хришћанин, бројни и један чланак је недовољан да их поброји, а и да их образложи.

Због тог разлога ми и није намера да их овде све набрајам, већ желим да укажем на неколико битних чињеница о Исау (Исусу), мир над њим, којег хришћани називају Исус.

Веома ми је битно да читалац схвати како ми није намера да омаловажавам Исаа (Исусу), мир над њим, већ напротив, жеља ми је да укажем на исправно веровање о једном од најбољих и највреднијих Божијих посланика.

Речи у овом тексту упућене су особама отвореног ума, које су због вечног спаса своје душе спремне да објективно сагледају чињенице.

Исус, мир над њим, као и Мухаммед, мир над њим, само је човек и Божији посланик.

Јеванђељу по Луки, у контексту разговора неколико особа о Исау (Исусу), мир над њим, наводи се: **“...који је био пророк силан у делу и у речи пред**

Богом и свим народом.” (Библија, Лука, поглавље 24,19)

У Јеванђељу по Ивану пише: **“А да би добили вечни живот, требају добро упознати тебе, јединог правог Бога, и онога кога си Ти послао, Исуса Христа.”** (Иван, 17/3)

Рекао је Узвишени Бог у Кур'ану:

“О, следбеници Књиге, не застрањујте у своме веровању и о Богу говорите само истину! Месија, Исус, син Мерјемин, само је Божији посланик, и Реч Његова коју је Марјем доставио, и Дух од Њега; зато верујте у Бога и у Његове посланике и не говорите: ‘Тројица су!’ Престаните, боље вам је! Аллах је само један Бог – хваљен нека је Он! – зар Он да има дете?! Његово је оно што је на небесима и оно што је на Земљи, и Аллах је довољан као сведок.” (Кур'ан, Ен-Ниса, 171)

“Месаји неће бити тешко да призна да је Божији роб, па ни анђелима, Њему најближим. А оне којима буде тешко да се Њему клањају, и који се буду охолили, Аллах ће их све пред Себе сакупити.” (Кур'ан, Ен-Ниса, 172)

У Јеванђељу се на више места потврђује људска природа Исаа (Исусу), мир над њим, и често се назива “сином човечијим”, а описан је и особинама својственим створењу, а не Богу.

Ево неких примера где се јасно каже да је био човек:

“Људи, Израелци, чујте ове речи: Исуса Назарећанина, човека којег је Бог пред вама потврдио силним делима, знамењем и чудесним знаковима које је посредством њега учинио међу вама, као што и сами знате.”

(Дела Апостолска, поглавље 2, 22)

“А сада желите убити мене човека који сам вам рекао истину коју сам чуо од Бога. Абрахам тако није чинио.” (Иван, 8/40)

Везано за овај стих битно је да се зна да је реч „човек“ изостављена у преводу Јеховиних сведока, али се налази у преводу Вука Караџића.

Пример у којем је описан особином својственом створењима:

“Враћајући се рано ујутро у град, огладнео је.” (Матеј, 21/18)

Узвишени Бог указује на ту особину дајући до знања да онај ко осећа глад и потребу за храном не може бити Бог, па каже:

“Месаја, син Мерјемин, само је посланик – и пре њега су долазили и одлазили посланици – а мајка његова увек је истину говорила; и обоје су храну јели. Погледај како Ми износимо јасне доказе, и погледај, затим, њих како се одмећу.”
(Кур'ан, Ел-Маида, 75)

Исус, мир над њим, послан је само Израелћанима, а Мухаммед, мир над њим, послан је целом човечанству.

Исус, мир над њим, племенити је Божији роб, високог морала. Узвишени Бог га је одабрао и послао Израелћанима као посланика, да им суди по Геврату (Старом завету) и да им достави Инцил (Јеванђеље – Радосну вест (Нови завет) у којем је радосни наговештај доласка последњег посланика Мухаммеда, мир над њим, који ће бити послан целом човечанству.

У Еванђељу по Матеји каже се: **“На то је Он рекао: ‘Нисам послан никоме осим изгубљеним овцама дома Израелова.’“** (Библија, Матеј, поглавље 15/24.)

Кур'ан часни потврђује да је његово посланство било ограничено на Израелћане:

“И подучиће га Књизи и мудрости, и Теврату и Инцилу, и послаће га као посланика синовима Израиловим.” (Кур'ан, Алу Имран, 48–49)

Са друге стране, Узвишени Бог за посланика Мухаммеда, мир над њим, каже:

“Ми смо те послали свим људима да радосне вести доносиш и да опомињеш, али већина људи не зна.” (Кур'ан, Себе, 28)

Иса (Исусу), мир над њим, као и Мухаммед, мир над њим, позивао је у монотеизам (веровање у једног Бога).

Иса (Исусу), мир над њим, је путовао Палестином позивајући Израелћане да обожавају само једног Бога, да се само једном Богу клањају и да Га моле, настојећи да у њихова срца посије семе монотеизма и сваког добра.

“Исус му је на то рекао: Писано је: ‘Јехову, Бога својега, обожавај, и једино Њему служи!’”
(Лука, поглавље 4, 8)

“А један од писмознанаца, који је приступио и чуо њихову расправу, знајући да им је добро одговорио, упитао га је: ‘Која је заповест прва од свих?’ Исус је одговорио: ‘Прва је: ‘Чуј, Израеле,

Јехова, Бог наш, један је Јехова, и љуби Јехову, Бога својега, свим срцем својим и свом душом својом и свим умом својим и свом снагом својом! Друга је ова: **‘Љуби ближњега својег као самога себе!’** Нема других заповести већих од ових.’ А писмознанац му је рекао: **‘Учитељу, добро је и истинито што си рекао: Он је један и нема другога осим Њега.’**” (Марко, 12 поглавље, 28–32)

Рекао је Узвишени Бог:

“Неверници су они који говоре: ‘Бог је – Месаја, син Мерјемин!’, а Месаја је говорио: ‘О, синови Израилови, клањајте се Аллаху, и моме и вашем Господару! Ко другог Аллаху сматра равним, Аллах ће му улазак у Рај забранити и боравиште његово ће Пакао бити; а неверницима неће нико помоћи.” (Ел-Маида, 72)

Истина је оно што је учио Мухаммед, мир над њим!

Густаве Ле Бон тврди:

“Ништа не указује на то да су људи у првом хришћанском веку Исуса сматрали Богом“.

Веровање у његову божанственост појавило се код неких хришћанских скупина тек у првој половини другог века.”

(Густаве Ле Бон, Хајатул-хакаик, стр. 51, Каиро, Дарул-алемил-араби, 2013)

Немачки песник Гете је казао:

„Исус је осећао чисто и мислио је само на Једног Бога у мирноћи; Ко га је учинио Богом, свету вољу вређа Његову. И тако мора правда сијати. Што је и Мухаммеду успело; Само кроз појам о Једном (Богу) савладао је читав свет“.